

ת"פ 21919/11/18 - מדינת ישראל נגד מחמד תלחמי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21919-11-18 מדינת ישראל נ' תלחמי(עציר)

בפני
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל

ע"י תביעות ירושלים
המאשימה

נגד

מחמד תלחמי (עציר) ע"י ב"כ עו"ד עבד
דראושה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שעובר לתאריך 5.11.2018, בהיותו תושב האיזור ללא אישור שהיה כדין בישראל, קפץ הנאשם מעל גדר המערכת סמוך לא-ראם בירושלים, ושהה בבית סבו בבית חנינא בירושלים. בתאריך 5.11.2018 בשעה 13:00 לערך, הנאשם נכנס לבניין מגורים בירושלים, נקש על דלת דירתו של המתלונן, שבאותה עת שהה באחד מחדריה. המתלונן שמע את הנקישה ופתח את דלת הבית כעבור מספר דקות אך לא הבחין באיש. לאחר מכן עזב המתלונן את הבית. בהמשך, בשעה 13:43 לערך, טיפס הנאשם על מנוע מזגן הממוקם בחלקו החיצוני של הבניין, פתח את חלון הבית ונכנס בעדו לתוך הבית. עוברת אורח אשר הבחינה בנאשם, הזעיקה את המשטרה, שהגיעה למקום לאחר מספר דקות ותפסה בכף את הנאשם. בשל כל אלה הורשע הנאשם בביצוע עבירות של **התפרצות לדירה**, עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) **וכניסה לישראל שלא כדין** (ריבוי מקרים), עבירה לפי סעיף 12(א) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

מהלך הדין

יחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של הנאשם עד לתום ההליכים נגדו, והוא אכן נותר עצור בתיק זה מחמת אי-יכולת לעמוד בתנאי השחרור בשל מצוקה כלכלית.

טיעונים לעונש

המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר וענישה נלווית על בסיס מתחם ענישה בין 15 ל-30 חודשי מאסר, וזאת לנוכח חומר העבירה שבוצעה אגב כניסה לישראל שלא כדין. הסניגור היפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם

עמוד 1

וביקש להסתפק בתקופת מעצרו וכן היפנה לפסיקה התומכת בענישה ברמה נמוכה מזו לה טענה המאשימה.

תסקיר

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי מדובר בצעיר כבן 19.5 שנים, השני מבין ששה ילדים במשפחתו. הוא התגורר בצפון ירושלים בשטח הרשות הפלסטינית יחד עם משפחתו טרם מעצרו. הוא סיים 9 שנות לימוד ונשר מהלימודים עקב הישגים נמוכים. לטענתו, הוא הגורם המפרנס את המשפחה בשל נסיבותיהם של הוריו, והעובדה שאחיו לומדים במוסדות להשכלה גבוהה. לנאשם אין הרשעות קודמות. שירות המבחן סבר כי הנאשם התקשה להסביר את מניעיו לביצוע העבירה וטען כי מדובר במעשה שטות ילדותי מצדו. שירות המבחן סבר כי מדובר באדם צעיר שאישיותו טרם התגבשה, נתונים שיש לקחת בחשבון בעת גזירת דינו. שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, בין היתר בהיות הנאשם תושב האיזור ללא מעמד בישראל.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - התפרצות לדירה הינה עבירה קשה שפגיעתה בציבור ובערכים המוגנים קשה ורב-מימדית. כפי שנאמר ב-ע"פ 2844/14 **אפללו נ' מ"י** (מיום 23.5.2016): "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן המיוחדת של עבירות התפרצות לבתים וגניבה, אשר פוגעות בקניינם של בעלי הרכוש, בפרטיותם, בביטחונם, בבטחון הציבור ובתחושה של 'ביתי הוא מבצרי'... מעבר לפגיעה קשה זו, עבירות התפרצות לבתים, ובפרט אלה הכוללות הצטיידות ושימוש בכלי נשק, עלולות על נקלה להידרדר לאירוע אלים, אשר קשה לחזות את תוצאותיו" (**שם**, בעמ' 7). בנוסף, פגע הנאשם בריבונות המדינה בעת שהייתו הבלתי חוקית בישראל.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: בנסיבות שתוארו מדובר בעבירה מתוכננת - הנאשם ביצע "בדיקת ריקנות" לדירה ומשהבין כי בדירה מצוי דייר, המתין לעזיבתו של הדייר ואז נכנס אליה דרך החלון; מדובר אמנם באדם צעיר, אך בגיר, שלבטח ידע את הפסול שבמעשיו ואמור היה להימנע מהם; הנזק שנגרם בפועל הוא הפגיעה בפרטיותו ובביטחונו האישי של המתלונן, הדייר, שהנאשם חדר לדלת אמותיו שבהן אמור להרגיש בטוח. בהקשר זה מפנה לדברים ב-עפ"ג (ב"ש) 13824-08-17 **מ"י נ' אוחיון** (מיום 16.10.2017): "אכן, יש לתת משקל בקביעת מתחמי הענישה והענישה בפועל גם לנזק שנגרם במהלך ההתפרצויות, **אולם עיקר הדגש צריך שיהיה על עצם ההתפרצות; החדירה לפרטיות של האנשים; לפוטנציאל הנזק העצום; ולפוטנציאל האלימות שיכולה הייתה להתלקח, אילו היו דיירי הדירות בבתיים באותה עת**" (ההדגשה שלי); הנאשם לא נטל אחריות רבה למעשים ולא ברורים מניעיו ויש להניח שהתפרץ לדירה מבצע כסף;

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על הטלת תקופות מאסר חד-ספרתיות ברף גבוה עד דו-ספרתיות ברף גבוה, המוטלות על נאשמים. מפנה לדוגמה לרע"פ 6481/17 **לחאם נ' מ"י** (מיום 2.11.2017) שם אושר מתחם ענישה בין 6 ל-25 חודשי מאסר ואושר עונש של 3 חודשי מאסר ויום בנסיבות של התפרצות לדירה

וגניבה ממנה, הגם שהנאשמת שם הייתה נכה ולא נמצאה הצדקה להימנע ממאסר בפועל לאחר שזו לא נמצא כשירה לבצע עבודות שירות. ב-רע"פ 9339/17 **אוחיון** נ' **מ"י** (מיום 25.12.2017) אליו היפנה ב"כ התביעה, אושרו עונשים ומתחמי ענישה עד 24 חודשי מאסר בנסיבות חמורות יותר. ב-ת"פ (שלום ירושלים) 59238-12-16 **מ"י** נ' **חושיה** (מיום 9.5.2017) דובר בנאשם שהתפרץ לדירה בעודו מפר תנאי שהיה בישראל, שם נקבע מתחם שבין 10 ל-24 חודשים ונגזר עליו מאסר בן 12 חודשים, ואולם שם דובר בנאשם בעל עבר פלילי רלבנטי. הסניגור מצדו היפנה לפסיקה המלמדת על רמת ענישה של כ-8 חודשי מאסר, גם לנאשמים עם עבר פלילי רלבנטי.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם בתחילת דרכו הבוגרת בחיים שזהו לו מעצרו הראשון, אין לו עבר פלילי, ועצם שהותו במעצר ובמאסר לראשונה מהווים פגיעה משמעותית בו ובמשפחתו, שבה הוא תומך כמפרנס; הנאשם אמנם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט, אך לפי התסקיר, ההודאה אינה שלמה.

המיקום במתחם - בנסיבות האמורות, יש למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 8 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרו - רישום שב"ס הוא שיכריע;
- ב. 8 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת התפרצות בין אם לדירה או למקום שאינו למגורים וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. חודש מאסר, שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה על חוק הכניסה לישראל וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא את העבירות בהן הורשע במשך שנתיים מהיום או 10 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

שב"ס יחתים כעת את הנאשם על ההתחייבות טרם החזרתו לבית המעצר.

יש לשלוח העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ז שבט תשע"ט, 23 ינואר 2019, במעמד הנוכחים.